

Til § 10

Bestemmelsen erstatter bl.a. lov nr. 42 af 20. februar 1960 om vaccination mod ondartede smitsomme pelsdyrsygdomme og lov nr. 129 af 31. marts 1960 om vaccination mod mund- og klovesyge. Bestemmelsen skal endvidere danne grundlag for bl.a. prøveudtagning i forbindelse med overvågningsundersøgelser (screening), som den, der er iværksat med henblik på konstatering af IBR, jf. lov nr. 191 af 9. maj 1984 om ændring af 1920-loven.

Et vigtigt element i lovforslaget er en styrkelse af den forebyggende indsats, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 1 »Baggrund«. Som et led i denne indsats er der mellem landbrugserhvervet og veterinærmyndighederne allerede etableret eller planlagt sundhedsprogrammer, der bygger på en sundhedstjeneste i form af rådgivning og bistand til landmænd fra dyrlæger og konsulenter med henblik på afhjælpning og forebyggelse af sygdom i besætningerne. En fortsat udbygning af disse aktiviteter, som vil finde sted i et nært samarbejde mellem landbrugets organisationer og veterinærmyndighederne, vil bl.a. forudsætte en forbedring af mulighederne for registrering af sygdomsdata vedrørende husdyrbesætningerne og for at foreskrive en afhjælpning af sygdomsproblemer der. Bestemmelsen vil danne grundlag for veterinærmyndighedernes medvirken i forbindelse med de nævnte aktiviteter.

Til § 11

Efter bestemmelsen vil der med henblik på at forebygge udvikling og spredning af smitsomme husdyrsygdomme kunne fastsættes regler om indretning og drift af samt dyrlægetilsyn med zoologiske haver, dyreparker m.v. Der vil således i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om drift af dyreparker og zoologiske haver o. lign. med henblik på at hindre fodring af dyrene med inficerede madvarer.

Til § 12

Bestemmelsen erstatter § 9 i 1920-loven, jf. bekendtgørelse nr. 914 af 15. december 1987 om bekæmpelse af rabies.

Da visse sygdomme kan overføres mellem dyr og mennesker, f.eks. tuberkulose og rabies, er det nødvendigt at kunne iværksætte foranstaltninger også ud fra hensynet til beskyttelse af mennesker.

*Til kapitel 5**Til § 13*

Bestemmelsen skal bl.a. danne grundlag for bekendtgørelse nr. 570 af 11. december 1980 om regi-

strering af af- og tilgang af kvæg og svin i besætninger.

Muligheden for at kræve registrering udvides i forhold til eksisterende lovgivning, der kun gælder for ejere af kvæg- og svinebesætninger, idet nu alle traditionelle husdyrbesætninger inddrages under registreringspligten. Eventuelle regler for andre end ejere af kvæg- og svinebesætninger vil blive tilpasset til husdyrbesætningens art. Således vil der ikke blive stillet samme krav til registreringens detaljeringsgrad i fjerkræbesætninger som i besætninger med større husdyr.

*Til § 14**Til stk. 1*

Denne bestemmelse fastslår, at klovbærende dyr, der flyttes fra deres oprindelsesbesætning, skal mærkes, således at de til enhver tid kan spores, også i de efterfølgende handelsled.

Bestemmelsen omfatter ikke alene de klovbærende dyr, der traditionelt holdes som husdyr, nemlig kvæg, svin, får og geder, men også andre, f.eks. hjorte, der holdes i fangenskab, og som har vundet eller i fremtiden måtte vinde indpas i alternative produktionssystemer.

Der forudsættes fastsat nærmere regler for klovbærende dyr, idet især disse kan angribes af en række af de sygdomme, der ud fra eksport- eller produktionsøkonomiske synspunkter kan være ønske om at gribe ind overfor.

Identifikationen kan have form af en mere eller mindre simpel beskrivelse, men ofte vil den dog skulle have form af sikker individuel mærkning, f.eks. tatovering, brænde- eller frysemærkning. Ofte vil der imidlertid være tale om isætning af et øremærke af et bestandigt materiale og med en låsemekanisme, der så godt som muligt sikrer, at det ikke tabes eller kan ombyttes.

At et dyrs identitet og dermed oprindelse med størst mulig sikkerhed kan fastslås, er afgørende, når smitteveje i forbindelse med udbrud af sygdom skal klarlægges, f.eks. som led i bekæmpelse af eller kontrol med en husdyrsygdom, eller når der som led heri er fastsat regler, der skal sikre, at den pågældende sygdom ikke spredes, når dyr omsættes eller i øvrigt flyttes fra deres oprindelige besætning. Sådanne krav er bl.a. fastsat i § 9 i bekendtgørelse nr. 182 af 3. april 1986 om IBR-infektion, og i § 11 i bekendtgørelse nr. 917 af 15. december 1987 om Aujeszky's sygdom.

Også når dyr afhændes til slagtning, må deres oprindelse kunne spores. Dette er af åbenbar betydning, såfremt der ved kontrollen på slagteriet konstateres eller opstår mistanke om sygdom, specielt dem, der er opført på bilag 2, gruppe I, hvor hurtig indgri-